

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Lærken

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Lærken", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 313. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blich06-shoot-workid83268.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

Lærken

Der er han selv! Velkommen tusind Gange
Min Yndling, Du! som over Vintervange
Tør vække Foraarslyst;
Og, medens Frosten lukker Søens Bryst,
Vil aabne mit med dine Jubelsange.
Ak er det ei for tidligt dog, Du spaaer
Om den saa inderlig forønskte Vaar?
For tidligt jubilerer?
Hvis Vintren endnu een Gang triumpherer,
Du vistnok for din Spaadom Utak faaer.
Dog Nej! syng ligevel, du vakkre Digter!
Du spaaer saa skjønt, om og din Spaadom svigter:
Om af forsagte Sind
Gaaer alle Glæder ud - og Frygten ind,
Du uforfærdet dog for Haabet figter.
Ret saa, min Ven! i Vinterstorme just
Man synger bedst om Somrens Zephyrpust:
I Nattens Skygger dunkle,
Om Morgendiamanterne, der funkle
I Skummet af Skinfaxes Aandeprust.
Med Glædessang du hilser Morgenrøden,
Heel ubekymret om den bringer Føden;
Hver Aftenstund -
Med Sang du synker hen til roligt Blund,
Ved Midnat kvæder lige ufortrøden.
Du synger naar du kommer, naar du gaaer;
Ret saa! hvorfor i Høst ej, som i Vaar?
Naar Vandretimen lyder,
I det Farvel, du Sommerlivet byder,
Du lige freidigt Afskedstrillen slaaer.